

Tato práce se zabývá zobrazováním smrti v komiksových dílech Sandman od autora Neila Gaimana. Má za cíl prozkoumat podoby smrti, které autor v komiksu představuje prostřednictvím obrazových a textových kódů. Práce začíná úvahou o fenoménu smrti a o tom, jak byly tento jev a jeho zobrazování vnímány historicky a v současnosti. K výzkumu je využita teorie vizuální sémiotiky, především jsou to poznatky Ch. S. Peirce a teorie multimodality, která je popsána v teoretické části. Poté je pozornost věnována samotnému komiksu a charakteristice jednotlivých prvků vizuálního jazyka vhodných k popisu komiksových obrazů, jako jsou barva, perspektiva, velikost panelů, rámování atd. Samotné analýze obrazů předchází výzkum, který přiblíží některé mytologické příběhy, jež autora inspirovaly, a dále výzkum současného zobrazování smrti v projevu západní kultury v jeho historickém kontextu. V popisu obrazů jsou určeny podstatné znaky jednotlivých módů a interpretovány jejich významy. Závěr práce shrnuje poznatky a snaží se potvrdit výchozí myšlenku určenou v úvodu práce, tedy že Gaiman pojal postavu Smrti velmi odlišně než bývá zvykem u současných komerčních obrazů.